

NEFİS VE ŞEYTan MÜCADELESİ

Eûzubillahimineŝŝeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbilâlemin ve'l-âkibetü li'l-müttekîn. Vessalâtü vesselâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn.

l'lemû eyyühe'l-ihvân enne efdale'l-kitâbi kitâbullah ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem ve ŝerra'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesin bid'ah ve külle bid'atin dalâleh ve külle dalâletin fi'n-nâri. Ve bi's-senedi'l-muttasili ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

«المُؤْمِنُ بَيْنَ خَمْسَ شَدَائِدَ، مُؤْمِنٌ يَحْسُدُهُ وَمُنَافِقٌ يُبْغِضُهُ وَكَافِرٌ يُقَاتِلُهُ وَنَفْسٌ يُنَازِعُهُ وَشَيْطَانٌ يُضِلُّهُ»

[*el-Mü'minü beyne hamse ŝedâide. Mü'minün yehsudühû ve münâfikun yubğiduhû ve kâfirun yükâtiluhû ve nefsun yünâzi'uhû ve şeytânun yudilluhû.*

el-Mü'minü beyne hamse ŝedâide. “Mü'min beş türlü ŝiddet arasındadır.”

Mü'minün yehsudühû. “Müslüman kardeşi onu çekemez.”]

a. Hasedin Kökeni Ve Etkileri

«الْحَسَدُ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ»

el-Hasedü ye'külü'l-hasenâti kemâ te'külü'n-nâru'l-hatabe. “Ateş odunu nasıl yiyorsa hasetçinin de bütün amellerini hased böyle yer.”

Ama o yese de yemese de onun şeysidir [huyudur,] hasedi yine yapar yapacağı yerde.

İlk hasedi Âdem *aleyhisselam*'ı cennetten çıkarmak için şeytan yaptı. Hasedin ilk öncüsü şeytan aleyhillânedir. Binâenaleyh haset şeytanın arkasından giden bir adam demektir.

İkincisi münafıktır. Mü'mini daima incitir durur. İncitir durur, mü'min hayatında onunla da mücadele etmek mecburiyetindedir.

Üçüncüsü *kâfirun*. Onun yolunda bir düşmanı vardır ki müslümanla gâvur ikiye bölünür. Müslümanlar daima gavurların karşısında, gavurlar da müslümanların karşındadır. İki zümre, hikmeti ilahidir bu. Böyle iki zümrenin birbiriyle ölünceye kadar mücadelesi devam edecek.

Mü'min kafire yenilmemek için, kafirin esaretine düşmemek için elinden gelen her şeyi yapmakla mükellef ve muvazzaftır.

Hz. Allahu *celle ve alâ* hepimize âyet-i celilede;

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾

Ve eiddû lehüm me'steta'tüm min kuvvetin ve min ribâtı'l-hayli türhibûne bihî adüvvallahi ve adüvveküm.

“Siz öyle hazırlanacaksınız ki, öyle hazır olmanız lazımdır ki sizin hazırlığınızdan düşman korkacak.”

O sizin hazırlığınız düşmanı korkutacak derecede hazırlanacaksınız. “Aman çatmaya-lım bunlara. Ooo, bu kadar silahı var, bu kadar topu var, bu kadar teyyaresi var.” diye korkutacak duruma gelmeniz lazım. Sizin korkmanız değil düşman korkacak. Öyle çalışacaksınız.

Var mı böyle çalışmamız bugün?

Mü'minlikteki seviyemizin ne derecede olduğunu güzel bir önümüzde levha. Nâçar, halimiz işte meydanda.

Bununla da uğraşmak mecburiyetindeyiz. E Allah esirgeye kafirin eline esir düşersek, rusyadaki, çindeki müslümanların çektiklerini hergün görüyoruz, duyuyoruz. Bir gün iyiydi ama bugün çok fena.

Onun için kâfir elinde kalmak fena bir bela, felaket. Üç.

Dördüncüsü;

Ve nefsün yünâzi'uhû. "Bir de nefsi var, daima seninle münâzaa yapar."

İşte bu şehvetlerin [takrikçisidir], evvela şehvetleri tahrik eder, şunu da yap şunu da yap şunu da yap, şöyle yaşa şöyle yaşa şöyle yaşa.

Allah hepimizin kusurumuzu affetsin.

Mal bir nimettir, servet nimettir, sıhhat nimettir. Bunları yerinde harcamazsak bunlardan mesulüz. Mal insanı tuğyana sevk ediyorsa, sıhhat insanı tuğyana sevk ediyorsa, servet, başka bilgiler insanı tuğyana sevk ediyorsa bunlar nimet değil, nikmet dedikleri azaptır. Dünyadayken o azabı Allah o paralarla bize vermiş. Paralar bize nimet değil bilakis bizim başımıza bela olmuştur. Zenginlik hem nimettir, Allah yolunda harcarsan; azaptır, Allah yolundan gayrıya harcarsan.

﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ (۳۷) وَأَثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۳۸) فَإِنَّ﴾

﴿الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ (۳۹)﴾

*Fe-emmâ men tağâ ve-âsera'l-hayâte'd-dünyâ.*¹

“Hayat-ı dünyayı tercih ediyor.” *Fe-inne'l-cehîme hiye'l-me'vâ.* “Karargahı, Allah affetsin, cehennem oluyor.”

Kim?

Bu nefislerine arzularına uyan insanlar.

Onun için para büyük bir nimettir. Onun bir kuruşunu bile hatta 10 parasını, beş parasını bile boş yere israf câiz değildir. Onu boş yere israf ettiğinden dolayı sahibi mesuldür. Onu Allah insanların hayatını ikame için, idare için vermiştir ona. Ekmek nasıl bizim vücudumuza [lazımsa,] onsuz yaşayamıyorsak para da böyledir.

Onun için bir âyet-i celilede;

Esteîzübillah,

﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ﴾

¹ 79/ Nâziât, 37-39.

Ve-lâ tü'tü's-süfehâe emvâleküm diyor Hz Allah.

“Sefihlere mallarınızı vermeyin.” diyor.

Sefihe biz mal vermiyoruz. Sefihin kendi parasıdır o. Sefihin kendi parası babasından miras olarak kalmış, milyoner bir adam. Mirasçılarının mirasından milyonla para düşmüş. Ama herifte akıl yok, bedava buldum diyerekten paraları, har vurup harman savuruyor. Bugün şurada bugün burada paraları yiyor.

Onun etrafındaki müslümanlar onu görüp derhal mahkemeye müracaat edecekler, “Bu adam parasını harcamayı bilmiyor, alın bunun parasını elinden.” [diyecekler.]

Bir mahkeme kararıyla kaç paraya ihtiyacı var bunun günlük, hakim takdir eder onu, o kadar para verilir eline.

Ama söze bak, tâbire bak!

Emvâlüküm. “Sizin malınız.” diyor.

Onun malını Allah, yani mal onunken o umumun malıdır. Umumun malını bu adam zayi ediyor, akli yok. Dağlarda, bayırlarda, zevkinde sefasında yiyip içiyor, “Para benim. Ne karışırınsın sen benim parama?” diyor.

Halbuki diyor ki Cenâb-ı Hak, “Onun değil o, âmmenin o para. Âmmenin parasını bu

adam ziyan ettiği için mahkemeye müracaat eder, onun elinden alırsın. Hakim ona ne takdir ettsiye, o takdirle o adam o fenalıkları yapamayacak duruma düşer.

Onun için mü'minin nefsi var.

Ve nefsün yünâzi'uhû. "Onu daima kötü yerlere [sürükler.]"

Nefsin âdetidir, insanları kötü yerlere sevk etmeye en birinci vazifesi. Müslümanın da vazifesi ona uymamak.

Elinde kitabı var.

Beni bu sevk etmek istediđi yer, Allah razı oluyor mu olmuyor mu?

Olmuyor.

Öyleyse oraya gitmeyeceksin.

Ve nefsün yünâzi'uhû.

Şimdi bakın, kendi teşbihim, siz ne dersiniz bilmem.

Allah esirgesin gavurla muharebe ettik mağlup olduk. Esir olduk. Geldi işgal etti.

Allah göstermesin.

Ama herkes yine bir hürriyet sahibi olarak, bugün mesela Avrupa memleketlerinde dünya kadar da müslüman var. Avrupa memleketlerinde yani hıristiyan memleketleri

Amerika'sında, İngiltere'sinde, şurada burada dünya kadar müslüman var.

Herkes yine Allah'a kulluğunu güzelce yapabiliyor mu orada?

Bu kadar muntazam değilmiş.

Yapıyor ya yine.

Allahu Teâlâ'ya bir kulluk vazifesi neyse onu elinden geldiği kadar ama İngiltere'de ama Amerika'da ama Fransa'da yapmaya çalışıyor.

Ya Allah esirgeye, insan nefsin eline düşer de bu nefs-i emmâresi altında canı giderse gürültüye?

İşte bu, her kafirden eşed bir beladır. Çünkü o nefsin esiri olan insan, velev ki Mekke'de olsa velev ki Medine-i Münevvere'de olsa, nerede olursa olsun, onu Allah'a ibadet ettirmez o nefis. Emmâredir.

b. İbadet, Nefis Ve Şeytan Üzerine Düşünceler

Mekke'de ibadet eden herkes orada evliyâ mı?

Orada da ibadet etmeyen ne kadar insan var kim bilir?

Neden?

Nefsin esirleri oldukları için.

Ebû Cehil de Mekkeli. Firavunlar, şeddatlar bunlar nefislerinin esiri olarak öldükleri için, kafire esaretten nefse esaret daha betterdir. Binâenaleyh nefse esir olmaktansa kafire esir olmak olarak ibadet etmek daha iyidir ama.

Ne ona esir etsin Allah bizi ne de o nefse esir etsin.

Nefse itaat nedir?

İşte en birincisi, Allah'ın emrine bakarsın imtisal etmiyor. Ezan-ı Muhammediler güzel çingır çingır okunuyor.

Allah bunlardan bizi mahrum etmesin.

Ne büyük nimettir bu! Bunu duymayanlar da bugün çoktur dünya üzerinde. "Ah bir ezan okunsa da dinlesem!" diyen neler var fakat mahrumlar.

Ne yapsınlar?!

Allah bu nimeti bize vermiş, elhamdülillah şimdi bir de hoparlör çıkarmış, oo ses nereye kadar gürül gürül gidiyor. Bu insan uyanamaz da bir Allah'a ibadet etmeyi kendisine vazife edinemezse esaretin bir perdesi altına girmiştir. Ramazan'da oruç tutar herkes. Onun canı kıymetlidir, orucu tutamaz. İkinci esaret perdesinin altına girmiştir. Zekatını veremez,

parasını vermiştir Allah, ne diye vereceğim ben onu başkasına der. Üçüncüsü esaret perdesine yani kat kat böyle çemberler içerisine giriyor. En nihayet o çemberden kurtulmanın çaresi canı feda etmek, başka türlü olmaz.

Ha o Kore'de bizim askerler çemberin içine girdiler o çemberden çıkmak kolay olmadı ama. Kimbilir ne kadar şehit verildi de bunların arkasından kurtulabildiler.

Binâenaleyh nefsin çemberlerinin altından çıkıp kurtulmak düşmanın çemberinin içinden kurtulmaktan daha zordur. Çünkü düşmanın kılığı var karşında görüyorsun, işte topu var nesi varsa var senin de var. Zorlayacaksın, en nihayet şehit olursun başka. Hem şehit olursun derece alırsın en nihayet. Esir de olsan yine hayatın elinde kalır. Ama nefsin eline düştün müydü hiçbir şey yok. Hiçbir şey yok!

Onun için Allah bu bizim dördüncü düşmanımız olan, *nefsün yünâzi'uhû*, o nefsin eline ne bizi ne çoluk çocuğumuzu ne başkalarını, başka müslüman kardeşlerimizi düşürmesin. Düşenleri de bir an evvel kurtarsın.

Beşincisi de;

Ve şeytânun yudılluhû. “Bir de şeytan var arkamızda, gözümüz görmüyor onu.”

Gördüğümüz yok şeytanı da gördüğümüz yok. Gördüğümüz yok ama Allahu Teâlâ bunların mevcudiyetini bize haber veriyor.

﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾

*İnne's-şeytâne le-küm adüvvün.*² diyor.

E canım sen şeytanı nerede gördün de böyle bir şeytan çıkarıyorsun bizim karşımıza.?

E Allah diyor.

Sen Allah'ın dediğini inkâr mı edeceksin şimdi?

Biz sanki her şeyi görüyor muyuz?

Mikropları sen görüyor musun?

Hiçbirimiz gördüğümüz yok mikrobu. Ama yiyip canımızı acıtıp da bizi yatağa düşürdüğü vakitte;

“Aman doktor!” diyoruz.

“Filan mikrop sana musallat olmuş.” diyor.

Bu bizi de yoldan çıkaran şeytanlar işte. Yoldan çıktık mı, bizi çıkaranların şeytan ol-

---

² 35/ Fâtır, 6.

duğunu âhirete göçtüğümüz vakitte, gözümüz faltaşı gibi açılınca anlarız o zaman işi.

Allah cümlemizi gaflet uykusundan uyan-
dırсын da emrine imtisal ve yasaklarından icti-
nab eden bahtiyar kullarının zümresine ilhak
buyursun.

Sabahleyin okurken bir şey hatırıma
geldi de size de onu duyurayım.

Bizim bir *Elhâm*'ımız var ya,
Elhâm'ımızın başında da bir *Bismillah* vardır;
Bismillâhirrahmânirrahîm,
Elhamdülillahi rabbi'l-âlemîn... hepiniz
bilirsiniz.

Bu bizim Türkistanlı Türklerin âdetlerin-
den bir âdet. İki müslüman kardeş karşı karşı-
ya geldi mi ellerini tutarlar;

Bismillâhirrahmânirrahîm,

﴿٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
﴿٥﴾ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

﴿٧﴾

Elhamdülillahi rabbi'l-âlemîne er-rahmâni'r-rahîmi m'aliki yevmi'd-dîni iyyake na'büdü ve iyyake nestaîn. İhdinâ's-sırâta'l-müstakîm. Sırâta'l-lezîne enamte aleyhim ğayril mağdûbi aleyhim ve le'd-dâllîn.

Amin.

Ellerini yüzlerine sürerler, öpüşürlerse öpüşürler ayrılırlar.

İkinci bir müslüman kardeş geldi miydi onunla da böyle. Türkistan âdeti. Bizim Türk âdeti yani bu.

Bunun sebebini soruyorlar;

“Neden bu böyle her gelenle bir *Elham* okuyorsunuz bir *Fâtiha* okuyorsunuz?”

İşte biz ellerimizi sıkarız, selamünaleyküm der ayrılırız. O kadar.

O adam diyor ki;

“Bunun kökü [şudur;]

Şakîk-i Belhî isminde kitaplarda meşhur olan bir evliyâ var. Bu zâtın ailesi içerisinde kendisini rahatsız edenler varmış da, bu evdeki rahatsızlıktan komşular da rahatsız olmuşlar. Hocaefendiye demişler ki;

“Hocaefendi bunları bırak gayri. Biz de rahatsız olduk sizin rahatsızlığından.”

Hocaefendi demiş;

“Ben memnunum hayatımdan, Őikâyet edecek halim yok.”

Komşular Őikâyet etmişler, hakimin huzuruna gitmişler.

Sormuş hakim hocaefendiye.

“Ben hayatımdan memnunum, arkadaşşımdan da memnunum, Őikayetim yok.” demiş.E Őikayetim yok deyince hakim de bir Şey diyememiş. O zabıt katibi olan zât da orada dinliyor tabi. Nasılsa hocaefendiye komşu olmuş. Bakmış ki evdeki fecaat, oooo tahammül edilecek gibi değil. Gitmiş hocaefendiye demiş ki;

“Hocaefendi! Sen ‘Ben hayatımdan memnunum’ diyordun ama ben bu fecaati kulaklarımla duydum ve zapt ettim bu denilen Őeyleri. Bu sefer ben dava yapacağım.” demiş.

“Bir Fâtiha okuyalım oğlum.” demiş.

Fâtiha okumuşlar, ayrılmışlar. Ertesi gün mahkemeye çağırılmışlar. Katibin cebinde hazırladığı zabıt kağıdı da okuyacak hakime, “Böyle böyle bir fecaat var evin içersinde.” diyerekten.

Bakmış ki kağıt tertemiz, hiçbir yazı yok üzerinde.

“Ya acaba başka kağıt mı çıkardım?” diye bakmış, bu kağıt ama hiçbir yazı yok. Silinmiş hepsi. Bizim *Fâtihamız* böyle *Fâtihadır*. Bu işten çıktımı da her günahı siler atar. İçini insanın nur eder. Onun için âdet olunmuş Türkler arasında. Böyle kavuştular mı birer Fâtiha okuyorlar, onun günahı da siliniyor ötekinin günahı da siliniyor, tertemiz birbirlerine müşerref oluyorlar, sevişiyorlar. Allah bu güzel âdet ananeleri hepimize nasip eylesin. Fâtiha okumak paralı olsa, birbirimize para vermek lazım gelse biraz zor iş ama Fâtiha okumak zor bir şey değil. Ne olur. Hem sevap kazanırız. Bu Kur’an kursuna gelince, dünyada bugün ilim çok. Bu ilimlerin fevkinde daha yüz bin tane müspet ilim çıksa, mesela bugün aya gitmek ilmi de çıktı. Eskiden bu yoktu. Teyyare yoktu bir şey yoktu. Fakat bugün teyyareler çıktı, otomobiller, her türlü fenler, bir de aya gitmek çıktı şimdi. Daha bunun yüz bin misli fenler çıksa da kainattaki bütün yıldızları böyle dolaşabilsek, oradaki mahluklarla anlaşabilsek, irtibat temin edebilseniz, ne olursa olsun... Bir Besmeleye mukabil olmaz bunların hepsi. Senin o bütün müspet ilimlerin bir Besmeleye muadil olmaz!

Onun için sen o Besmele-i Şerif'enin sahibi olan kitabına iyi sarıl, çoluğunu çocuğunu, hanımını, büyüğünü küçüğünü ona iyi bağla, iyi bir müslüman evlat olarak yetiştir ki sen öldükten sonra senin adının bekası onun müslüman olarak yaşayışına bağlı. O müslüman olarak yaşadığı takdirde senin defterine her gün hasenât ile dolar. Onun yaptığı bütün hasenâtlar senin defterine geçer. Eğer maazallah o Müslümanlığın dışında yetişmişse onun yaptığı bütün günahlar da senin defterine geçer. Sen de ondan müteessir olursun, muazzeb olursun. Allah kusurlarımızı affetsin. Tefikati samadaniyesine mazhar etsin. Emrine imtisal, nehyinden kaçınan ve Peygamber *sal-lallahu aleyhi ve sellem*'in sünnetlerine temessük eden kullarının arasına bizleri de kabul etsin. Şefaatine de nâil, cennât-i âliyâtına dahil olan bahtiyarların arasına bizleri de ilhak buyursun.

Mehmed Zahid KOTKU

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

